

OPINIÓ 11 desembre 2023 2.00 h

DE SET EN SET

Santificaràs les festes

EVA VÀZQUEZ

Avanço aquest article un dia festiu, com tantes altres vegades, però aquest cop amb un pont llarg a les envistes –que aprofitaré per acabar una altra feineta– i mentre em repeteixo com una lletania el missatge que travessa el llibre de Maria Garganté que acabo de llegir amb un sentiment de culpa, de derrota i de llunyania, com si m’hagués plantat al davant alguna cosa molt preuada que ja tenia i que hagués deixat perdre miserablement. “Però potser també la festa, com a estat d’excepció, ens ha de fer pensar si la vida que ens espera –un cop l’ordre ha estat restituit– és la vida que volem.” *Santificaràs les festes*, d’on obtinc la citació de Maria Garganté, experta en l’art i la cultura del barroc que escriu amb intel·ligència i calidesa, com si conversés amb tu al cafè, forma part de la sèrie que l’editorial Fragmenta dedica als deu manaments, com abans havia invitat uns altres autors a reflexionar, també des del present, sobre els pecats capitals. Hi surten les prescripcions del calendari litúrgic, que deuen tant al món pagà i als cicles agrícoles i astronòmics de la sembra i la sega, de la calor i el fred, però també “l’art de preludiar” l’inesperat que encara preserven les festes majors, la “cultura del riure” i del grotesc del carnaval, i la celebració de la vida en comunitat, els afartaments compartits, la conquesta del carrer, la germandat sorgida de la suspensió dels

deures. I, per sota, aquesta advertència latent, avui que tornem a ser un *Lunae dies*, sobre el risc de convertir la setmana laboral en un mar sense costes on se celebri tan sols l'exploració perpètua, fins i tot l'autoinfligida.

ADVERTISING

**EVA
VAZQUEZ
RAMIO**

ALTRES
ARTICLES
DE
L'AUTOR

**Com
enyorar
els
teus
ulls i
les
teves
mans**

**Qui hi
havia**